

Arrest

nr. 34 537 van 23 november 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 31 juli 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. LOOSVELT, die loco advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine met vaste verblijfplaats te Erevan, Armenië. Toen u tien jaar oud was werd bij u de zogenaamde ‘Erevan-ziekte’ (familial Mediterranean fever) vastgesteld. Nadat u er enkele jaren geen last van had gehad, kwam de ziekte toen u zeventien jaar was terug opzetten. Desondanks werd door een militaire commissie geoordeeld dat u uw legerdienst kon vervullen. Tijdens uw legerdienst ondervond u wel degelijk last van de ziekte. Na een incident belandde u onterecht vijftien dagen opgesloten in een isoleercel. Door de slechte omstandigheden kreeg u bijkomende fysieke problemen, zijnde gewrichtsproblemen. Na uw legerdienst die eindigde in december 2000 werden deze gewrichtsproblemen eerst verkeerd behandeld omdat de diagnose niet klopte. Toen men achterhaald had wat de oorzaak dan wel was, kreeg u nog een verkeerde behandeling. Hierdoor werd dit probleem chronisch van aard. Ondertussen verergerde ook de

Erevan-ziekte, waarvoor er geen medische behandeling bestaat. De enige remedie hiervoor bestaat er in Armenië te verlaten. Uiteindelijk besloot u te vertrekken. U ontving in december 2008 de stempel waardoor u met uw paspoort naar het buitenland mag reizen, alsook een visum voor de Schengenzone. U verliet Armenië op 19 december 2008 per vliegtuig. Via Griekenland en Frankrijk arriveerde u op 23 december 2008 in België. U vroeg de volgende dag asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw paspoort, uw militair boekje, uw geboorteakte, en drie medische attesten.

B. Motivering

U verklaarde dat als u in goede gezondheid was geweest, u Armenië niet zou hebben verlaten (CGVS, p. 10). U verklaarde in geval van een terugkeer naar Armenië met name uw medische problemen te vrezen (CGVS, p. 7). U verklaarde behalve uw medische problemen geen andere problemen te hebben (CGVS, p. 8).

Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststelling te wijzigen. De kopie van uw paspoort, uw militair boekje en uw geboorteakte bevatten enkel gegevens met betrekking tot uw identiteit, dewelke door mij niet in twijfel getrokken wordt. De drie medische attesten bevestigen enkel uw medische problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 EVRM en van artikel 48/4 juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Hij stelt een ernstige en zeldzame medische aandoening te hebben waarvoor hij geen aangepaste behandeling kreeg in zijn land van herkomst. Verzoeker geeft aan een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te hebben ingediend. Tot op heden ontving hij nog geen beslissing dienaangaande. Ter staving van zijn medische toestand voegt verzoeker een medisch attest bij. Hij stelt dat hij in Armenië geen aangepaste medische behandeling kan krijgen, zodat hij bij terugkeer een reëel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling loopt in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.

2.2. De motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het administratief dossier, alsook uit verzoekers verzoekschrift, blijkt dat verzoekers asielaanvraag uitsluitend is ingegeven door de wens in België medische verzorging te bekomen.

Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker niet beweert, laat staan aantoont, dat in zijn hoofd vrees omwille van één van de vluchtelingenrechtelijke vervolgingsgronden voorhanden is.

Omtrent de subsidiaire beschermingsstatus wijst de Raad erop dat met toepassing van artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet deze status niet kan worden toegekend daar verzoeker een beroep kan doen op artikel 9 ter van voormelde wet. Hij heeft dit laatste overigens gedaan. De Raad is niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te oordelen over de toepassing van dit artikel 9ter. Zo een schending van artikel 3 EVRM omwille van ontstentenis van aangepaste medische behandeling kan worden ingeroepen, moet dit geschieden bij de afhandeling van de kwestieuze aanvraag van machtiging tot verblijf.

Het middel kan niet worden aangenomen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente gronden die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 november 2009 door:

dhr F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. HOFFER